

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

Faci's la vostra voluntat

Avui, quart diumenge de Pasqua, preguem especialment per les vocacions al seguiment de Jesús, el Bon Pastor.

Habitualment sentim a dir que a les nostres diòcesis hi ha crisi de vocacions. Crec que, pròpiament, el que hi ha a la nostra Europa occidental, no pas a altres llocs del nostre món, és una crisi en l'escolta i en la resposta generosa al Senyor. Ell no té pas cap crisi. Al contrari, Ell no para d'adreçar-nos la seva crida a conèixer-lo, estimar-lo i seguir-lo. Ell continua cridant-nos sempre a cadascú de nosaltres, però potser degut a massa sorolls o bé perquè estem una mica sords, no sempre el sabem escoltar amb atenció. No sempre li responem amb joia i confiança. No sempre acabem de confiar-nos que quan li diem sí a la seva crida és quan som veritablement més lliures que mai. «Ell, més que ningú, respecta la nostra llibertat, no s'imposa sinó que es proposa», tal com ens ho remarca el papa Francesc en el seu missatge per a la 61a Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions, que celebrem precisament avui.

Quan preguem el Parenostre i diem «faci's la vostra voluntat», podem experimentar que és un goig immens

ser deixebles missioners seus. En aquest any 2024, dedicat de manera especial a la pregària en preparació del Jubileu de l'any 2025, som cridats a redescobrir el do inestimable de poder dialogar de tu a tu amb el Senyor, i en aquest diàleg d'amor invocar el do de vocacions santes. I invocar també el do de bons acompanyants que ajudin els cridats a discernir la pròpia missió en la gran família de l'Església: la vida de compromís laical, a països de missió al tercer món, o al món de la marginació a casa nostra, a llocs de frontera, al món de la cultura, de l'art, de l'economia, de la política; la vida consagrada, tant en el silenci de la pregària com en l'acció apostòlica; o la resposta al Senyor des de la vocació al diaconat o al sacerdoci. Això és —segons una bonica imatge del missatge esmentat del Sant Pare—, «la polifonia dels carismes i de les vocacions, que la comunitat cristiana reconeix i acompanya».

Avui, doncs, preguem units: «Pare, ajudeu-nos a fer la vostra voluntat, cada dia, en cada moment. Que mai no ens cansem de cercar el que voleu de nosaltres, perquè tots, amb alegria, ens sapiguem deixebles vostres. Que tots, amb generositat, ens sentim mis-

sioners, enviats a portar-vos allí on vós desitgeu que visquem la nostra fe. Que mai no faltin joves que, reconeixent la vostra crida, diguin, sense por: faci's la vostra voluntat; i que la vostra

Mare, Maria, ens enforteixi en el nostre compromís amb vós i amb l'Església. Amén.»

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Tornar al Parenostre

Legint un llibre de pregàries per a infants, només passar la pàgina del títol, em trobo amb la dedicatòria. Diu l'autor: «Per a la meua mare, que em va ensenyar el Parenostre». En el recordatori del traspàs d'una difunta llegim: «Estem molt agraïts a la nostra mare perquè... i perquè ens va ensenyar a resar el Parenostre». «Vosaltres, pregueu així: Pare nostre...» (Mt 6,9-13). Molts de vosaltres, lectors, i jo també, som d'aquesta colla que aprenguérem a dir a Déu Pare de llavis de la mare o del pare. Sabem la vivència que s'amaga darrera d'aquells moments i d'aquestes paraules i la tendresa.

La família és el primer lloc de socialització que té l'ésser humà. Hi aprenem

a relacionar-nos amb els altres i, alhora, a prendre consciència de qui som. També és on s'inicia el nostre procés educatiu. Els pares, que són els educadors fonamentals dels fills, no ensenyen només destreses o habilitats; ensenyen, sobretot, un estil concret de viure, d'interpretar i afrontar la vida. Els fills al seu costat fan un aprenentatge per a la vida. És sabut, també, que els aprenentatges primers són punts especialment importants de construcció de la realitat durant tota la vida. Per això hi ha coses que s'han d'aprendre a casa,

perquè formen part del mestratge que correspon als pares. No convé delegar-les en altres marcs educatius. És el cas, de manera destacada, per als cristians, del desvetllament de l'experiència religiosa: conèixer Déu Pare i aprendre a relacionar-s'hi.

És bo que els pares i les mares cristians ofereixin als seus fills aquesta possibilitat: aprendre el Parenostre dels seus llavis. Cal fer l'espai per ensenyar-lo i després acompanyar el procés que el converteixi en pregària habitual: al matí abans d'anar a l'escola, a la nit abans

d'anar a dormir, quan preguem en família, a la celebració de l'eucaristia... Els anys passaran. Els infants esdevindran adults. Alguns seguiran creixent en la fe, vetllaran el seu aprofundiment, la vivència i la celebració. Altres, per múltiples causes, refredaran la seva experiència o potser fins i tot l'abandonaran.

En el record de tots, però, quedarà el testimoni de la fe de la mare, del pare o d'ambdós, la tendresa de les seves paraules, la seva convicció i confiança en Déu. Només Ell sabrà quantes vegades, d'una o altra manera, uns i altres han tornat al Parenostre.

Enric Puig Jofra, SJ

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

Hágase tu voluntad

Hoy, cuarto domingo de Pascua, rogamos especialmente por las vocaciones al seguimiento de Jesús, el Buen Pastor.

Habitualmente escuchamos decir que en nuestras diócesis hay crisis de vocaciones. Creo que, propiamente, lo que hay en nuestra Europa occidental, no en otros lugares de nuestro mundo, es una crisis en la escucha y en la respuesta generosa al Señor. Él no tiene ninguna crisis. Al contrario, Él no para de dirigirnos su llamada a conocerle, amarle y seguirle. Él continúa llamándonos siempre a cada uno de nosotros, pero quizás debido a demasiados ruidos o bien porque estamos un poco sordos, no siempre lo sabemos escuchar con atención. No siempre le respondemos con gozo y confianza. No siempre acabamos de fiarnos de que cuando le decimos sí a su llamada es cuando somos verdaderamente más libres que nunca. «Él, más que nadie, respeta nuestra libertad, no se impone, sino que se propone», tal como nos lo remarca el papa Francisco en su mensaje para la 61.ª Jornada Mundial de Plegaria por las Vocaciones, que celebramos precisamente hoy.

Cuando rezamos el Padrenuestro y decimos «hágase tu voluntad», podemos experimentar que es un gozo inmenso ser discípulos misioneros suyos. En este año 2024, dedicado de manera especial a la oración en preparación del Jubileo del año 2025, somos llamados a redescubrir el don inestimable de poder dialogar de tú a tú con el Señor, y en este diálogo de amor invocar el don de vocaciones santas. E invocar también el don de buenos acompañantes que ayuden a los llamados a discernir la propia misión en la gran familia de la Iglesia: la vida de compromiso laical, en países de misión en el tercer mundo, o en el mundo de la marginación en nuestra casa, en lugares de frontera, en el mundo de la cultura, del arte, de la economía, de la política; la vida consagrada, tanto en el silencio de la oración como en la acción apostólica; o la respuesta al Señor desde la vocación al diaconado o al sacerdocio. Esto es —según una bonita imagen del mensaje mencionado del Santo Padre—, «la polifonía de los carismas y de las vocaciones, que la comunidad cristiana reconoce y acompaña».

Hoy, pues, recemos unidos: «Padre, ayúdanos a hacer tu voluntad, cada día, en cada momento. Que nunca nos cansemos de buscar lo que quieres de nosotros, para que todos, con alegría, nos sepamos discípulos tuyos. Que todos, con generosidad, nos sintamos misioneros, enviados a llevarte allí donde desees que vivamos nuestra fe. Que nunca falten jóvenes que, reconociendo tu llamada, digan, sin miedo: hágase tu voluntad; y que tu Madre, María, nos fortalezca en nuestro compromiso contigo y con la Iglesia. Amén.»

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Obispo de Tortosa

Exercicis espirituals del clergat a les Teresianes

Del dia 25 de febrer a l'1 de març, una colla de mossens acompanyats pel nostre bisbe, hem estat d'exercicis espirituals a la casa de les Teresianes a Jesús.

Aquest any ens ha predicat i acompanyat David Gindulain, SJ. Han sigut dies de pregària, silenci, caminar i descans. Dies per a poder escoltar com Déu pronuncia el nostre nom. De veure com vivim

les nostres vides com a Fills de Déu i com estem vivint el seguiment de Jesús en les nostres vides, en el moment concret que ens trobem ara i veure que no tenim amenaces sinó oportunitats.

Dies per a prendre consciència que Déu ens estima i així poder estimar i servir els altres. Per a nosaltres ha sigut una experiència molt bona i que segur que el curs que ve tornarem a fer.

Com deia el nostre predicador d'aquest any, ens hem de cuidar per a poder cuidar les nostres comunitats que humilment servim.

Només ens queda donar gràcies a Déu per aquesta experiència.

Mn. Gerard Reverté Escrihuela

Recés de Quaresma de l'arxiprestat de la Terra Alta

El diumenge 10 de març, l'arxiprestat de la Terra Alta va celebrar el recés de Quaresma. Predicat pel pare Joan Maria Majol monjo de Montserrat.

Ens va parlar de l'autèntica conversió cara el germà i la trobada amb el Déu Pare. Una jornada d'oració i pregària. També vam celebrar el sagrament del perdó.

Finalment amb un petit berenar vam donar gràcies a Déu pels dons rebuts i per una jornada tan espiritual i plena de convivència comarcal.

Mn. David Arasa

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

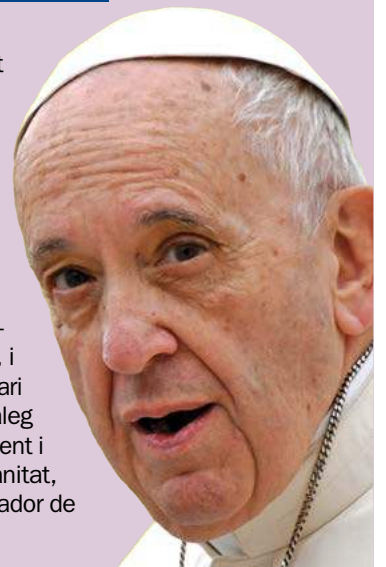
@Pontifex_es: «En aquest Any de la Pregària, estem convidats a deixar espai a l'oració que neix de l'Esperit Sant. Ell és qui sap posar en els nostres cors i en els nostres llavis les paraules justes perquè el Pare ens escolti» (29 de gener).

@Pontifex_es: «Preguem junts perquè els malalts terminals i les seves famílies rebin sempre les cures i l'acompanyament necessaris, tant des del punt de vista mèdic com humà» (30 de gener).

@Pontifex_es: «La ira és un vici que s'estén amb rapidesa i destrueix les rela-

cions humanes. Per això, sant Pau recomana: "No permetin que la nit els sorprengui enutjats" (Ef4,26). Si durant el dia sorgeix algun malentès, no hi ha que lliurar la nit al diable» (31 de gener).

@Pontifex_es: «El camí del diàleg interreligiós és un camí comú de pau i per la pau, i consegüentment, és necessari i sense marxa enrere. El diàleg interreligiós és un servei urgent i insubstituïble per a la humanitat, per a l'hoança i glòria del Creador de tots» (3 de febrer).

Prop de 200 persones participen en la Trobada interdiocesana d'Apostolat Seglar a Tarragona

El Centre Tarraconense El Seminari va acollir, el dissabte 9 de març, la Trobada interdiocesana d'Apostolat Seglar de Catalunya amb el lema «Primer anunci: poble de Déu unit en la missió». La jornada va comptar amb la participació de gairebé dues-centes persones, la gran majoria laics i laiques de les diòcesis amb seu a Catalunya, però també amb diversos mossens i religioses i va ser inaugurada per l'arquebisbe Joan Planellas, el bisbe Sergi Gordo, president de la Comissió interdiocesana d'Apostolat Seglar de la Conferència Episcopal Tarraconense, i el secretari general de la Comissió Episcopal de Laics, Família i Vida de la Conferència Episcopal Espanyola, Mn. Luis Manuel Romero.

Conferència de Josep Otón, tallers i eucaristia

Després d'aquestes primeres intervencions de benvinguda, va tenir lloc

una pregària entrelaçada amb la ponència del professor i escriptor Josep Otón, al voltant de l'itinerari del primer anunci. Al final de la seva ponència, Josep Otón va presentar els quatre tallers que, a continuació, van poder

realitzar els participants. Aquesta primera part de la trobada va cloure amb una estona de pregària, reflexió i cant dirigida per Mn. Joan Àguila, vicari general de l'arxidiòcesi, que va animar amb les seves cançons.

En la segona part de la jornada, els assistents van participar en quatre tallers experiencials del primer anunci en la vida diària, en la comunitat, l'acompanyament en la inserció a la comunitat cristiana dels qui reben l'anunci i els processos de formació per a fer realitat aquesta missió.

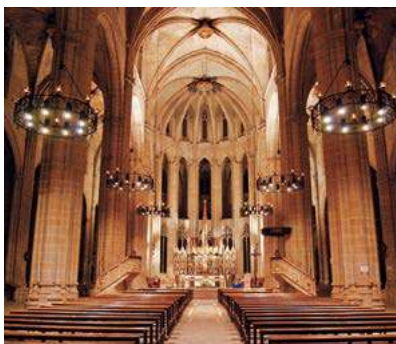
Finalment, la matinal va cloure amb la celebració de l'Eucaristia en acció de gràcies per tot allò viscut durant la trobada. La missa va ser presidida pel bisbe Sergi Gordo i van concelebrar l'arquebisbe Joan Planellas i una dotzena de preveres.

Després de la celebració eucarística va tenir lloc un dinar de germanor al claustre de Sant Pau, i per a cloure el dia, una visita guiada a la Catedral de Tarragona i als nous espais arqueològics del Museu Diocesà acompanyats pel seu director i delegat diocesà per a la Cultura, Dr. Andreu Muñoz.

**Departament de Comunicació
de l'Arquebisbat de Tarragona**

AGENDA

- **Dimecres 24**, Catedral, a les 11 h, presentació de l'audioguia.
- **Dijous 25**, Mas de Barberans, a les 12 h, festa de Sant Marc.
- **Dissabte 27**, Tortosa, parròquia Mare de Déu del Roser, a les 19.30 h, confirmacions.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

22. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Fets 11,1-18 / SI 41 / Jo 10,1-10]. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.

23. ■ Dimarts [Ap 12,10-12a / SI 33 / 1Jo 5,1-5 / Jo 15,1-8]. Sant Jordi, soldat mr. (s. IV), nat a Lidda i mort a Capadòcia, patró de Catalunya (1456); sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i mr.; beat Gil d'Assís, religiós franciscà; beata Elena d'Udine, rel. agustina; beata Teresa-Maria de la Creu, vg. carmelitana.

24. □ Dimecres [Fets 12,24-13,5 / SI 66 / Jo 12,44-50]. Sant Fidel de Simaringen, prevere caputxí i màrtir a Suïssa (1622); sant Pere Ermengol, màrtir mercedari (cap al 1304), de la

Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà); sant Gregori d'Elvira, bisbe; Conversió de sant Agustí; santa Maria Eufràsia Pelletier, religiosa, fundadora de la Congregació del Bon Pastor; sant Benet Menni, prevere, fundador de les Germanes Hospitalàries del Sagrat Cor (HSCJ); sants Cerasi i Febadi, bisbes.

25. ■ Dijous [1Pe 5,5b-14 / SI 88 / Mc 16,15-20]. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company de Pau; sant Anià, bisbe; santa Calixta, mr.

26. □ Divendres [1C 2,1-10 / SI 118 / Mt 5,13-16]. Sant Isidor (+636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i doctor de l'Església, venerat a Lleó; Mare de Déu del Bon Consell; sant Clet I o Anacleto, papa i

mr.; sant Marcel·lí, papa i mr.; sant Pascasi, bisbe; sant Rafael Arnáiz Barón, trapenc.

27. □ Dissabte [Fets 1,12-14 / SI 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47]. Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada, 1881 - entronitzada, 1947); sant Toribi de Mogrovejo, bisbe; santa Zita, vg. de Lucca (s. XIII), patrona de les treballadores domèstiques; beats Domènec i Gregori, prevs. de Barbastro.

28. □ Diumenge vinent, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.) [Fets 9,26-31 / SI 21 / 1Jo 3,18-24 / Jo 15,1-8]. Sant Pere Chanel (1803-1841), prevere marista i màrtir a Oceania; sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, màrtir; sant Lluís Maria Grignon de Montfort, prevere.

Diumenge IV de Pasqua (B)

COMENTARI

«La salvació no es troba en ningú més que en Jesucrist»

L'Esriptura ens va presentant de formes diverses la realitat de Jesús de Natzaret. A l'evangeli avui el presenta com el bon pastor. El bon pastor dona la vida per les seves ovelles; això no ho fan els mercenaris, els qui treballen només a jornal. Després torna a repetir el mateix: *El Pare m'estima perquè dono la vida i després la recobro. Ningú no me la pren. Soc jo qui la dono lliurement.* La mort de Jesús, doncs, és l'entrega lliure i voluntària del Senyor per nosaltres. Perquè ell és Senyor de la vida i de la mort. Per això diu, *tinc poder de donar-la i recobrar-la*: això només ho pot fer Déu. Jesús és el Senyor. Hi ha un altre aspecte important: *Jo reconec les meves ovelles i elles em reconeixen a mi i (repeteix) dono la vida per elles.* Per això pot dir amb tota propietat: *Jo soc el bon pastor*; podríem dir: l'únic bon pastor. Aquesta és l'afirmació que fa Pere a la primera lectura; ha curat un invàlid i ara li demanen compte del que ha fet. La seva resposta és clara: *Aquest home el teniu sa davant vostre pel poder del nom (la persona) de Jesucrist, el Natzarè.* I recorda el missatge central de la nostra fe: *Vosaltres el vau clavar a la creu, però Déu el va ressuscitar d'entre els morts.* I ara en dedueix la gran conseqüència: *La salvació no es troba en ningú més perquè sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos.* L'únic Salvador de tot el món, de tots els homes i dones no és altre que Jesucrist mort i ressuscitat. No hi ha cap altre déu ni cap altre Senyor. L'afirmació és clara i rotunda. És que no hi ha hagut mai ningú a la història que hagi donat voluntàriament la seva vida i l'hagi recobrada: només Jesús l'únic bon Pastor, l'únic que en salva. Ell ens ha concedit de *ser fills de Déu, encara que de moment no s'ha manifestat com serem; però Déu ens reconeix com a fills seus i ho som.* Som fills de Déu! Ara cal que coneguem i estimem l'únic bon Pastor i Salvador, que sapiguem escoltar la seva veu, i seguir el seu exemple de donar la vida pels nostres germans.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 4,8-12)

En aquells dies, Pere, inspirat per l'Esperit Sant, digué: «Magistrats i notables del poble, si avui ens demaneu compte d'això que hem fet en bé d'un invàlid, i voleu saber qui l'ha posat bo, sapigüeu, vosaltres i tot el poble d'Israel, que aquest home el teniu davant vostre pel poder del nom de Jesucrist, el Natzarè. Vosaltres el vau clavar a la creu, però Déu el va ressuscitar d'entre els morts. Ell és «la pedra que vosaltres, els constructors, havíeu rebutjat, i ara corona l'edifici». La salvació no es troba en ningú més, perquè, sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos.»

▶ Salm responsorial (117)

R. *La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo! / Perdura eternament el seu amor. / Més val emparar-se en el Senyor / que posar confiança en els homes. / Més val emparar-se en el Senyor / que fiar-se dels poderosos. R.

Gràcies, perquè vós m'heu escoltat / i heu vingut a salvar-me. / La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Beneït el qui ve en nom del Senyor. / Us beneïm des de la casa del Senyor. / Vós sou el meu Déu, us dono gràcies, / us exalço, Déu meu! / Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo! / Perdura eternament el seu amor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 3,1-2)

Estimats, mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 10,11-18)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Jo soc el bon pastor. El bon pastor dona la vida per les seves ovelles. El qui no és pastor, sinó que treballa només a jornal, quan veu venir el llop, fuig i abandona les ovelles, perquè no són seves. És que ell només treballa pel jornal i tant se li'n dona, de les ovelles. Llavors el llop les destrossa o les dispersa.

Jo soc el bon pastor. Tal com el Pare em coneix i jo conec el Pare, jo reconec les meves ovelles, i elles em reconeixen a mi, i dono la vida per elles. Encara tinc altres ovelles, que no són d'aquest ramat. També les he de conduir jo, i faran cas de la meva veu. Llavors hi haurà un sol ramat amb un sol pastor. El Pare m'estima perquè dono la vida i després la recobro. Ningú no me la pren. Soc jo qui la dono lliurement. Tinc poder de donar-la i de recobrar-la. Aquesta és la missió que he rebut del Pare.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 4,8-12)

En aquellos días, lleno de Espíritu Santo, Pedro dijo: «Jefes del pueblo y ancianos: Porque le hemos hecho un favor a un enfermo, nos interrogáis hoy para averiguar qué poder ha curado a ese hombre; quede bien claro a todos vosotros y a todo Israel que ha sido el Nombre de Jesucristo el Nazareno, a quien vosotros crucificasteis y a quien Dios resucitó de entre los muertos; por este Nombre, se presenta este sano ante vosotros. Él es «la piedra que desechasteis vosotros, los arquitectos, y que se ha convertido en piedra angular»; no hay salvación en ningún otro, pues bajo el cielo no se ha dado a los hombres otro nombre por el que debamos salvarnos.»

▶ Salmo responsorial (117)

R. *La piedra que desecharon los arquitectes es ahora la piedra angular.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los hombres, / mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los jefes. R.

Te doy gracias porque me escuchaste / y fuiste mi salvación. / La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

Bendito el que viene en nombre del Señor, / os bendecimos desde la casa del Señor. / Tú eres mi Dios, te doy gracias; / Dios mío, yo te ensalzo. / Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 3,1-2)

Queridos hermanos: Mirad qué amor nos ha tenido el Padre para llamarnos hijos de Dios, pues ¡lo somos! El mundo no nos conoce porque no lo conoció a él. Queridos, ahora somos hijos de Dios y aún no se ha manifestado lo que seremos. Sabemos que, cuando él se manifieste, seremos semejantes a él, porque lo veremos tal cual es.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 10,11-18)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Yo soy el Buen Pastor. El buen pastor da su vida por las ovejas; el asalariado, que no es pastor ni dueño de las ovejas, ve venir el lobo, abandona las ovejas y huye, y el lobo las roba y las dispersa; y es que a un asalariado no le importan las ovejas.

Yo soy el Buen Pastor, que conozco a las mías, y las mías me conocen, igual que el Padre me conoce, y yo conozco al Padre; yo doy mi vida por las ovejas. Tengo, además, otras ovejas que no son de este redil; también a esas las tengo que traer, y escucharán mi voz, y habrá un solo rebaño y un solo Pastor. Por esto me ama el Padre, porque yo entrego mi vida para poder recuperarla. Nadie me la quita, sino que yo la entrego libremente. Tengo poder para entregarla y tengo poder para recuperarla: este mandato he recibido de mi Padre.»